

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720203380
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720203380.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci navrhovateľky H.. E. R., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom J. F. XXXX/XX, B., právne zastúpenej Brázdil & Brázdilová advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Trhová 992/1, Zvolen, IČO: 50492934, proti manželovi J. R., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom J. F. XXXX/XX, B., za účasti maloletých detí Z. R., nar. XX.XX.XXXX, G. R., nar. XX.XX.XXXX a V. R., nar. XX.XX.XXXX, všetci s trvalým pobytom J. F. XXXX/XX, B., všetci zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/23/2020-129 zo dňa 15. 02. 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/23/2020-129 zo dňa 15.02.2021 v časti vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti (tretí výrok) m e n í tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého Z. R., nar. XX.XX.XXXX sumou 100,- Eur mesačne, na výživu maloletého G. R., nar. XX.XX.XXXX sumou 100,- Eur mesačne a na výživu maloletého V. R., nar. XX.XX.XXXX sumou 80,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva rodičov maloletých detí.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „súd prvej inštancie“, event. „prvoinštančný súd“, resp. „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 15.02.2021 manželstvo účastníkov konania uzavreté dňa XX.XX.XXXX vo B., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu B., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod por.č.XXX, rozviedol (prvý výrok). Maloleté deti Z. R., nar. XX.XX.XXXX, G. R., nar. XX.XX.XXXX a V. R., nar. XX.XX.XXXX sa na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky H.. E. R., ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok, v bežných veciach (druhý výrok). Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého Z. R., nar. XX.XX.XXXX sumou 150,- Eur mesačne, na výživu maloletého G. R., nar. XX.XX.XXXX sumou 100,- Eur mesačne a na výživu maloletého V. R., nar. XX.XX.XXXX sumou 80,- Eur mesačne, a to tak, že výživné splatné na mesiac dopredu je otec povinný poukazovať k rukám matky maloletých detí, vždy do 15-teho dňa mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku (tretí výrok). Styk otca s maloletými deťmi sa neupravil (štvrtý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (piaty výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že navrhovateľka sa návrhom domáhala rozvodu manželstva s manželom a zverenia maloletých detí do svojej osobnej starostlivosti s tým, že ona by ich zastupovala a spravovala ich majetok. Žiadala, aby otec maloletých detí bol povinný prispievať

na ich výživu sumou 150,- Eur mesačne na maloletého Z., sumou 100,- Eur mesačne na maloletého G. a sumou 80,- Eur mesačne na maloletého V..

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 23 ods. 1, 2, § 24 ods. 1, § 25 ods. 2, § 62 ods. 1, 2, 5, § 75 ods. 1, § 76 odsek 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“). Mal za preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené, a že manželstvo už neplní svoj účel tak, ako to predpokladá ZoR. Od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, ktoré skutočnosti vyvodil z toho, že i keď účastníci ešte žijú v spoločnej domácnosti, ich spolužitie je už iba formálne, pričom navrhovateľka absolútne odmietla možnosť akýmkoľvek spôsobom sa pokúsiť obnoviť vzťah s manželom, a to ani formou využitia odbornej pomoci poradensko-psychologických služieb pri riešení ich manželských problémov. Všetky 3 maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude v bežných veciach zastupovať a spravovať ich majetok, keď v konaní neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloleté deti. Rešpektoval vyslovený názor oboch účastníkov konania a styk otca s maloletými deťmi neupravoval a tento ponechal na ich vzájomnú dohodu. Pri určení vyživovacej povinnosti otca prihliadol na výdavky maloletého Z. a maloletého G. na stravu a poplatok v materskej škole vo výške 51,- Eur mesačne, pričom momentálne sa minimálne poplatok za stravu neplatí, avšak o to vo väčšej miere musí matka maloletých detí zabezpečovať stravu v domácnosti (desiata, obed, olovrant), to znamená, že pokiaľ u obidvoch týchto maloletých detí bola uvádzaná strava doma v priemere 60,- Eur mesačne, je táto minimálne 90-120,- Eur mesačne. Ďalšie výdavky sú na oblečenie u maloletého Z. 50,- Eur mesačne, u maloletého G. 30-50,- Eur mesačne, pričom tieto deti sú rovnakého pohlavia a vzhľadom na vekový rozdiel je možné predpokladať, že niektoré časti oblečenia po maloletom H. môžu byť využité aj maloletým G.. Matka v návrhu neuviedla všetky výdavky napr. na hygienické potreby, výdavky na voľno predajné lieky resp. doplatky za lieky na predpis, ale aj výdavky na nákup detských kníh, časopisov, resp. hračiek, či športových, ktoré sú v danom veku nevyhnutné na zabezpečenie všestranného rozvoja maloletých detí, ako aj výdavky na zmysluplné trávenie voľného času maloletých. Akceptoval aj výdavky na úrazové poistenie resp. sporenie u obidvoch maloletých detí vo výške 25,- Eur mesačne, čo v podstate predstavuje výživné vo forme tvorby úspor s tým, že pokiaľ otec maloletých detí namietal, že doteraz toto poistenie resp. sporenie platí za maloleté deti on, považoval danú námietku za irelevantnú. Ustálil výdavky na maloletého Z. v priemere mesačne na sumu 225,- Eur, na maloletého G. v priemere mesačne na sumu 185,- Eur a na maloletého V. v priemere mesačne na sumu 145,- Eur, keď v plnej miere akceptoval výdavky uvádzané matkou na plienky 40,- Eur mesačne. Mal zistený príjem otca zo zamestnania vo výške 808,- Eur a jeho príjem z podnikania, keďže pôsobí ako inštruktor autoškoly, pričom podľa daňového priznania deklaroval príjem z tejto činnosti vo výške 5 826,- Eur, výdavky vo výške 3 495,- Eur, čo predstavuje rozdiel 2 331,- Eur, teda má minimálne ďalší príjem mesačne vo výške 194,- Eur. Neprihliadol na vyjadrenie otca, že príjem zo živnosti už zrejme do budúcnosti nebude mať, keďže sa mu to neoplatí, nakoľko tieto finančné prostriedky plánoval investovať do spoločného bývania. Ak by totiž sa otec maloletých detí aj do budúcnosti vzdal tohto zárobku, len z uvedeného dôvodu, vo vzťahu k výške jeho príjmov resp. k výške jeho vyživovacej povinnosti by to bolo irelevantné s poukazom ustanovenie § 75 ods. 1 ZoR. Z čistého priemerného mesačného príjmu otca minimálne vo výške cca 1 000,- Eur, je v jeho schopnostiach a možnostiach plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom v rozsahu 1/3, preto zaviazal otca na úhradu výživného voči všetkým 3 maloletým deťom spolu vo výške 330,- Eur mesačne. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom súd prihliadol aj k výške príjmu matky maloletých detí, ktorá okrem rodičovského príspevku vo výške 270,- Eur mesačne potvrdila aj príjem zo živnosti vo výške cca 600,- Eur mesačne.

4. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 52, § 57, § 58 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec, podľa jeho obsahu konkrétne do výroku o vyživovacej povinnosti a žiadal rozsudok okresného súdu odvolacím súdom zmeniť tak, že ho zaviazá k vyživovacej povinnosti na maloletého Z. sumou 80,- Eur mesačne, na maloletého G. sumou 70,- Eur mesačne na maloletého V. sumou 50,- Eur mesačne.

6. Odvolanie odôvodnil nesprávnym vyhodnotením ako aj z nepravdivých údajov uvedených matkou. Podľa neho matka v rozpore so skutočnosťou uvádzala obdobie ich vzťahu, k čomu nenasvedčuje ani údaj o uzavretí manželstva a o narodení maloletého Z.. Namietal, že okresný súd nevzal do úvahy, že nielen on, ale ani nikto iný nie je povinný mať dve, respektíve viacej zamestnaní, a tiež, že nie pre jeho

neochotu, ale vzhľadom na pandemický stav v celej krajine druhé (dobrovoľné) zamestnanie vykonávať nemôže a vzhľadom na súčasný stav pandémie a vládne opatrenia nie je zrejmé, odkedy by si mohol privyrábať autoškole. Pri zohľadňovaní výživného okresný súd uvádzal aj matkou neuvedené položky na strane výdavkov maloletých detí, ale neuviedol, že on taxatívne svoje výdavky neuvádzal. Pokiaľ by sa vychádzalo z jeho príjmu bez ďalšieho zamestnania, ktoré zo zákona nemusí vykonávať, pričom pandemický stav a obmedzenia mu ho ani nepovoľujú, považoval stanovené výživné za neprimerané svojim zárobkovým možnostiam.

7. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca považovala rozhodnutie prvoinštančného súdu za vecne správne. Tvrdenia otca, že nielen on, ale nikto iný nie je povinný mať viac zamestnaní neobstoja, pričom otec, ak je zodpovedným rodičom, by sa mal tak správať a zvážiť svoje vyjadrenia. Pokiaľ otec uvádzal pandémiu, ktorá ovplyvnila jeho príjem, tieto tvrdenia považovala za nepravdivé, pretože prácu inštruktora vykonával prevažne v jarných, letných a jesenných mesiacoch, v ktorých sa opatrenia uvoľnili. Práve na jej strane pandémie ovplyvnila zníženie jej príjmu o viac ako tretinu. Príjmy otca z autoškoly v roku 2020 preukázala výpismi z účtu, ktorými bolo preukázané prijatie platieb v máji vo výške 320,- Eur, v septembri vo výške 485,- Eur a 1250,- Eur, ako aj 730,- Eur. Napriek tomu, že je na rodičovskej dovolenke, musí sa o maloleté deti postarať, platí ich poplatky za materskú školu a stravu paušálne, okrem dvoch mesiacov apríl a máj 2020, preto jej dané výdavky neodpadli. Otec nikdy neuhradil poisťky pre maloletých a neoprávnené ich zahrnul do svojich výdavkov. Od posledného pojednávania došlo k zmene pomerov na strane otca aj v tom, že už nemá výdavky spojené s platením hypotekárneho úveru, ani s nákladmi na bývanie, čo zistila až z pohybu prevodov na účte a nezaujíma ho, ako bude hypotéku splácať či ako budú deti zabezpečené. Finančne jej na zaplatenie úveru musela pomôcť matka. Poukázala na nezabezpečovanie stravy maloletých detí zo strany otca, ktorý zarobené finančné prostriedky nedával do domácnosti, ale investovali ich do svojich záľub a aj vo voľnom čase uprednostnil svoje záujmy pred potrebami maloletých detí. Od februára 2021 otec odmieta prispievať na bývanie, napriek tomu, že v dome býva a ona platí hypotekárny úver, náklady bývania, školské poplatky a všetky ďalšie výdavky maloletých detí. Taktiež sa otec vyjadril, že výživné na deti nebude platiť, pretože kompenzáciou výživného má byť ich čas strávený u jeho matky cez víkend, ktorá im kupuje oblečenie ako aj stravu, čo znamená, akoby to poskytoval on. Rovnako zistila, že otec zrušil aj úrazové poistenie, teda vytvoril len fiktívne výdavky.

8. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti, t. j. vo výroku o výživnom (tretí výrok) zmenil podľa § 388 CSP, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

10. Podľa ustanovenia § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že okresný súd síce dostatočne zistil skutočný stav veci, teda vykonal riadne dokazovanie a na vec aplikoval správne právne normy, avšak jeho rozhodnutie o stanovení výšky vyživovacej povinnosti nepovažoval odvolací súd za správne, pretože dospel k záveru o inej výške vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti, preto vyvstala potreba zmeny rozhodnutia.

12. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetom konania na okresnom súde bol rozvod manželstva rodičov maloletých detí a s tým spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Okresný súd manželstvo rodičov maloletých detí rozviedol rozsudkom č. k. 10P/23/2020-129 zo dňa 15.02. 2021 (prvý výrok). Výroky o rozvode manželstva a o zverení maloletých detí do starostlivosti matky, o neupravení styku, odvolaním napadnuté neboli, preto nadobudli právoplatnosť.

13. Podľa § 62 ods. 1 ZoR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

14. Podľa § 62 ods. 2 ZoR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

15. Podľa § 62 ods. 5 ZoR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

16. Podľa § 75 ods. 1 ZoR, veta prvá, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

17. Podľa § 76 ods. 1 ZoR, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

18. Rodičia maloletého dieťaťa sú povinní prispievať na jeho výživu, pričom plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, pričom výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Zároveň pri určení výživného súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Je potrebné zdôrazniť, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov platí výživné je zistenie ich skutočných príjmov, ako aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento príjem zodpovedá telesným i duševným schopnostiam rodiča, jeho skúsenostiam, plneniu jeho pracovných povinností, ako aj miestnym možnostiam jeho uplatnenia. Výživným sa rozumie náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb maloletého dieťaťa v súvislosti s jeho všestranným rozvojom a vývojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu týchto životných potrieb dieťaťa je rôzny, a to vzhľadom na jeho vek, spôsob prípravy na jeho budúce povolanie, zdravotný stav, ale aj jeho schopnosti. Na odôvodnené potreby oprávneného bezprostredne vplyvajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Ak sú tieto obmedzené, je zrejmé, že odôvodnenými budú môcť byť len bežné potreby, nepresahujúce obvyklú základnú mieru potrieb oprávneného. Naopak pri vyššej životnej úrovni povinného môžu pod odôvodnené potreby spadať napr. tvorba úspor, ktorá síce nie je nevyhnutná, avšak môže dopomôcť k rozvoju oprávneného dieťaťa. Rozhodujúce sú vždy reálne zárobkové možnosti povinného dané ako jeho subjektívnymi vlastnosťami (vzdelaním, skúsenosťami, fyzickými možnosťami), tak objektívnymi skutočnosťami, ako je najmä prítomnosť pracovných príležitostí. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného súd prihliada na druhej strane i vtedy, ak povinný bez náležitého odôvodnenia na seba berie neprimerané majetkové riziká, pochybne investuje, berie nevýhodné pôžičky, príp. sa vzdá lepších zárobkov, výhodnejšieho zamestnania a pod. Pri zmene zamestnania povinného na zamestnanie s nižším zárobkom súd povinne skúma okolnosti, za ktorých k uvedenej zmene došlo, a najmä či k nej došlo z dôležitých dôvodov, napr. zo zdravotných dôvodov povinného. V opačnom prípade by sa pri určovaní výživného vychádzalo zo schopností a možností povinného pred takouto zmenou zamestnania, resp. z majetkových pomerov, ktoré by tento mal, ak by svoj majetok nevystavoval neprimeraným majetkovým rizikám (princíp potenciality). Súd by v takomto prípade nemal brať ohľad na pokles príjmu povinného a pri určení výživného by mal vychádzať zo stavu, ako keby k zmene zamestnania povinného nedošlo.

19. Odvolací súd posudzoval správnosť rozhodnutia okresného súdu o vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom, ktorá otcovi zostáva naďalej zachovaná ako jedna zo základných povinností rodiča.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že príjem otca z pracovného pomeru bol vo výške 808,- Eur. Okrem uvedeného príjmu mal otec ďalší a to z podnikania, pričom podľa daňového priznania za rok 2019 bol jeho mesačný príjem z podnikania vo výške 194,- Eur (rozdiel príjmov a výdavkov). Matka maloletých poberá rodičovský príspevok vo výške 270,- Eur a tiež má ďalší príjem z podnikania uvedený ňou vo výške cca 600,- Eur. Maloletý Z. a G. navštevujú materskú školu.

21. Pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti ako už bolo vyššie uvedené, je potrebné zohľadniť nielen odôvodnené potreby maloletých detí, ale aj schopnosti a možnosti oboch rodičov. V danom prípade boli príjmy oboch rodičov porovnateľné. Nepochybným príjmom otca je jeho mzda z pracovného pomeru, pričom príjem z podnikania je príjmom nepravidelným a navyše daňové priznanie za rok 2020 okresný

súd k dispozícii nemal, preto vychádzal z daňového priznania za rok 2019. Je všeobecne známe, že pandemický stav ovplyvnil výkon podnikateľskej činnosti v mnohých sférach a tým pochopiteľne príjem v podnikaní, teda aj vo fungovaní autoškôl, ktoré niekoľko mesiacov vzhľadom na vládne opatrenia svoju činnosť vykonávať nemohli. Z uvedeného možno preto nepochybné vyvodiť, že príjem otca v roku 2020 bol pandemickou situáciou ovplyvnený. Odvolací súd dáva za pravdu otcovi, že rodič nie je povinný mať niekoľko zamestnaní, avšak má vyživovaciu povinnosť k svojim deťom a zodpovednosť ako aj povinnosť zabezpečiť ich základné životné potreby práve formou vyživovacej povinnosti, pretože maloleté deti sú odkázané existenčne len na svojich rodičov. Pokiaľ rodič má ďalšie príjmy, teda viac zamestnaní, je nutné ich zohľadniť a vychádzať z celkových príjmov rodiča.

22. S prihliadnutím na vek maloletých detí, z ktorých staršie dve navštevujú materskú školu a je medzi nimi minimálny vekový rozdiel (5 mesiacov), a z toho vyplývajúce odôvodnené potreby, ale aj zárobkové možnosti a schopnosti oboch rodičov, ktoré sú porovnateľné, dospel odvolací súd k záveru, že je dôvodné nižšie výživné, než ho určil súd prvej inštancie, ktorý voľnou úvahou dospel k výdavkom maloletých detí, tieto však vo výške uvedenej okresným súdom neboli matkou preukázané, čo však neznamená, že výdavky na základné životné potreby maloletých detí nie sú.

23. V súvislosti s vyjadrením matky k odvolaniu otca odvolací súd uvádza, že ňou uvedené príjmy otca v roku 2020, ktoré platby vyplývali z pohybov na účte ešte nie sú čistým príjmom otca, pretože má v podnikateľskej činnosti aj výdavky, ale tieto za rok 2020 neboli zistené, ako ani celkové príjmy z podnikania, preto ak okresný súd vychádzal z daňového priznania za rok 2019 a zisteného zárobku otca, nepochybil tým a mal skutočný stav vecí zistený riadne.

24. Odvolací súd zároveň apeluje na otca, že je povinný si k maloletým deťom plniť vyživovaciu povinnosť, ako jednu zo základných rodičovských povinností a rovnako sa podieľať aj na nákladoch bývania, či spoločných úveroch, prípadne poisťkách, pričom jeho vyživovacia povinnosť v žiadnom prípade nie je a nemôže byť kompenzovaná pobytom maloletých detí počas víkendov u otcovej matky, ktorá nemá k maloletým deťom vyživovaciu povinnosť, a túto si je povinný plniť výlučne otec.

25. Odvolací súd preto rozhodol o vyživovacej povinnosti otca stanoveným výživným, ktoré zodpovedá jeho schopnostiam, možnostiam a zároveň zodpovedá aj odôvodneným potrebám maloletých detí, ktoré sú v útlom veku, teda ich výdavky sú tomu zodpovedajúce. Keďže vekový rozdiel maloletého Z. a G. je minimálny, odvolací súd stanovil výživné v rovnakej výške. Okrem výživného od otca matka poberá na deti rodinné prídavky a tiež si v zodpovedajúcom rozsahu plní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť. Odvolací súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletých detí stanoveným výživným počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva rodičov maloletých detí.

26. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v treťom výroku podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

27. Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 52 CMP, z ktorého vyplýva, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).